

Fotograf Miloslav Stibor

seriál
**FOTOGRAFOVÉ
VALAŠSKA**

Umělecký fotograf, pedagog, PaedDr. Miloslav Stibor, MFIAP, vystudoval FF UP v Olomouci, kde dále působil jako lektor fotografie, 1960-87 ředitel výtvarného odboru LŠU v Olomouci. Počínaje rokem 1980 vyučoval na Institutu tvůrčí fotografie SČF, který je od roku 1990 součástí Slezské univerzity v Opavě. Učil zde předměty Fotografie plastiky a architektury, Akt a Základní principy osvětlování. Je nositel mezinárodních vyznamenání a titulů, autor a spoluautor přes 400 fotografických výstav doma a především v zahraničí. Napsal řadu odborných publikací. Jeho učebnice fotografie pro lidové školy umění patřila před rokem 1989 mezi základní zdroje informací pro začínající autory.

Organizuje fotografické výstavy, mezinárodní soutěže a semináře. Z jeho fotografií jsou nejznámější soubory „Kámen oživený lidskou rukou“ (podklady k němu hledal v 25 zemích) a zejména soubory aktů, inspirovaných starou řeckou mytologií a historií. Zde se propracoval od „standardního“ pojetí aktu (1966), přes již více stylizované snímky (Terpsichoré, 1976), dívky v rozevlá-

M. Stibor s E. Urbachovou na výstavě, MRV, 1998. Foto: M. Langer

tých závojích (Volucra, Gibelae, 1990-91) až k mysticky pojatým obrazům (Hannah, 2003). Vystavoval téměř ve všech evropských zemích, v USA, Kanadě a také v Austrálii. Používaná fototechnika: začínal s aparátem Voigtländer na formát negativu 6x9 cm. Později přechází na „domácí“ Flexaret a nakonec pracuje s Pentacon Sixem.

N. Hrozenkov – obec s výraznou minulostí, dříve mnoha významnými lidmi navštěvovaná, dnes jakoby vyhaslou. Možná právě proto vydal několik knih o dění v obci v dobách jejího největšího rozkvětu: Historie létání na Novém Hrozenkově (1992, dokumenty a výpovědi nadšenců amatérského letectví), 100 let fotografie Nového Hrozenkova (1993, výběr fotografií a slovník

autorů), Nový Hrozenkov na mapách a plánech (1994) a Sborník 350. výročí založení obce. Vydal i řadu souborů uměleckých pohlednic regionálních tvůrců (Langer, Strnadel, Heřman). V roce 1999 u příležitosti 350 let obce pomáhá organizovat stejnojmennou výstavu. Od roku 1997 je čestným občanem městyse. Je také autorem obecního znaku a praporu. Trochu mne tedy překvapilo jeho vyznání v rubrice „Čím je pro mne Valaško?“ v muzeem vydávaném časopise: „...dnešní Valaško zdaleka není idylickým rájem plným půvabných krajinných výhledů, oveček, šťastných Valachů a Valašek vesele si prozpěvujících a tančících, jak někteří milci i nadále tvrdošíjně a nekriticky opěvují a idealizují...“

M. Stibor dojížděl na Nový Hrozenkov, kterému věnoval svou pozornost a trávil zde chvíle odpočinku na chalupě v Brodské, kterou jeho žena – místní rodačka má po svých rodičích. Osobně jsem se možná právě zde s panem Stiborem setkal. Ale to jsem nevěděl, že ten pán bude jednou slavný fotograf (méně slavný). Moji prarodiče měli tuto nemovitost pronajatou od Stiborových. A tak na velmi příjemné prostředí rád vzpomínám.

**Milan Ošťádal, fotograf,
Muzeum regionu Valaško**